

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-01-12324 יהודאי(חסוי) נ' עיריית הרצליה

בפני כב' השופט רונן אילן

דוד יהודאי (חסוי)

תובע

נגד

עיריית הרצליה

נתבעת

פסק דין

1 בפני תביעה להשבת סך של 135,617.78 ₪ אשר עיקלה ותפסה הנתבעת כהליכי הוצ"פ.
2 כמוקד התביעה עומדת טענת התובע שלפיה חכספים אשר תפסה הנתבעת בחשבון של מי שהיה בעבר
3 אפוטרופוס שלו, הינם למעשה חכספים של התובע שהוחזקו בידי אותו חייב בלא ידיעתו. כיוון שהתובע
4 עצמו אין כל חוב כלפי הנתבעת, טוען התובע שעל הנתבעת להחזיר את החכספים שתפסה.

העובדות

1. התובע הינו נכה המרותק לכסא גלגלים ומתגורר במוסד סיעודי ברעננה. עקב מצבו מונו שני אחיו של התובע כאפוטרופסים קבועים על גופו ורכושו ובאמצעות אחד מהם, אלברט יהודאי (להלן: "אלברטי") הוגשה תביעה זו. הנתבעת הינה רשות מקומית הפועלת לפי דין. מר נעים יהודאי, אחיו של התובע, היה חייב לנתבעת חכספים במשך שנים רבות וחליכי הוצ"פ נוהלו נגדו על ידי הנתבעת עוד משנת 1990 (בתיק הוצ"פ מספר 01-37679-90-4; בתיק הוצ"פ מספר 01-76536-90-7; ובתיק הוצ"פ מספר 01-19142-94-7). נעים יהודאי יכולה להלן:
 2. ביום 2.9.01 ניתן על ידי בית המשפט לענייני משפחה צו שלפיו מונו כאפוטרופסים לתובע שלושת אחיו: אלברט יהודאי, החייב והגבי סימח שאשא, כאשר כל אחד מהם נפרד מוסמך לפעול בשם התובע. כשש שנים לאחר מכן, ביום 7.1.07 תוקן הצו בדבר מינוי האפוטרופסים לתובע כך שמינוי החייב בוטל ונתרו כאפוטרופסים רק שני אחיו האחרים של התובע, אלברט והגבי סימח שאשא. תחילה נעשה חמינוי בצו זמני וביום 2.12.07 ניתן גם צו קבוע כאמור.
 3. ביום 14.7.00 פתח החייב חשבון בבנק איגוד לישראל בע"מ, חשבון מספר 026862 בסניף הרצליה (להלן: "חשבון התובע"), ולפי מסמכי חשבון התובע המצורפים לכתב התביעה, רשום התובע כבעל החשבון ובאמצעות החייב כאפוטרופוס שלו. במהלך ינואר 2007, נמשך מחשבון התובע סך של 170,000 ₪ וזאת באמצעות שני שיקים בנקאיים: שיק בסך של 112,000 ₪ ליום 30.1.07 ושיק בסך של 58,000 ₪ ליום 31.1.07. סכום זה נפרע ביום 1.2.07 לחשבון החייב בבנק דיסקונט, סניף 044 בהרצליה, חשבון מסי 8701166 (להלן: "חשבון החייב").
 4. במהלך 2008 פעלה הנתבעת כנגד החייב בתיק הוצ"פ לגביית חובותיו וכמסגרת הליכים אלו חוטל ביום 13.11.08, לבקשת הנתבעת, עיקול על החכספים בחשבון החייב. עיקול זה מומש במספר משיכות שבוצעו בין 10.1.09 ועד 7.1.10 כאשר החכספים מועברים לחיסול החובות וסגירת שלושת תיקי הוצ"פ שניהלה הנתבעת כנגד החייב.

1 מתוך 6

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-01-12324 יחידאי(חסוי) נ' עיריית הרצליה

- 1 קיים בגזברות הוצ"פ באחד מהתיקים שהנתבעת ניהלה עד החייב סך של 49,551 ₪ וחזקה
2 שהתובע גבה סך זה מחייב. סכומים אלו למעשה עולים על סך התביעה.
- 3 **דין**
- 4 כאמור, בהתאם להסדר חדיוני אליו הגיעו הצדדים ואושר על ידי בית המשפט, ניתן פסק דין זה
5 על יסוד חומר הראיות כפי שצורף לתיק בית המשפט עד להחלטה זו, וזיינו על יסוד כתבי
6 הטענות על נספחיהם. דא עקא, שלסיכומי התובע, חן לסיכומים העיקרים והן לסיכומי התשובה,
7 צורפו מסמכים נוספים, וזאת בניגוד מוחלט להלכה הפסוקה.
- 8 "עם זאת, צדק שזוט השלום כאשר החליט במסק הדין לא להתייחס לטענה הנוספת.
9 שכן, סיכומים בכתב אינם חמקם לחביא בו ראיות וטענות נוספות על אלו שהובאו במהלך
10 המשפט, כאשר הייתה שהות לצדדים להתייחס לטענות הן בעל-פה והן על דרך של הבאת
11 עדים. בית-משפט זה התריע כבר מספר פעמים על עורכי-דין, ש"הגניבו" בדרך זו ראיות
12 ללא רשות, וציווה להתעלם מהן." נ"א 496/89 אל קאלאב ואח' נ' אוניברסיטת בר גוריון
13 **בגב ואח'**, פ"ד מה(4) 343, 347.
- 14 לטענת התובע, המסמכים שצורפו הינם דפי חשבון שקבלת הנתבעת עצמה לפי צו של בית
15 המשפט ולכן היה עליה להגישם. בטענה זו אין ממש. אם סבר התובע שיש מקום לחגיש ראיות
16 נוספות, בין אם אלו בידיעת הנתבעת ובין אם לאו, שומה היה עליו לבקש לצרפם ולא לעשות דין
17 לעצמו ולהגישם. צירוף המסמכים לסיכומי התובע בלא היתר איננו אלא ניסיון "להגניבם"
18 ולפיכך מסמכים אלו לא יחוו חלק מחומר הראיות שלפניו ניתן פסק דין זה.
- 19 לטענת הנתבעת, יש למחוק את התביעה על הסף שכן היא חוגשה בלא שניתן לאפוטרופוס הפועל
20 בשם התובע, אלברט, חיתר להגשתה. הנתבעת מתייחסת אף לחיעדר אישור מטעמה של
21 האפוטרופוסית הנוספת, ב"י סימח שאשא.
- 22 סעיף 46 בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות, חתשכ"ב-1992, קובע כי במצב בו מוטו שני
23 אפוטרופוסים או יותר במשותף, פעולה של אחד מן האפוטרופוסים טעונה הסכמת האחרים או
24 אישור בית המשפט, מראש או למפרע.
- 25 לפי האמור בכתב התביעה חוגשה התביעה כיוזמת אחד האפוטרופוסים בלבד, אלברט. אין בכתב
26 התביעה כל התייחסות לחסכמת האפוטרופוסית הנוספת, סימח שאשא, או אישור בית המשפט
27 להגשתה. עם זאת, נראה שניתן היה להתייחס למחדל זה כמחדל דינוי בלבד ולו מצאתי שיש
28 מקום לקבל את התביעה לגופה, ניתן היה לקצוב לתובע ארכה לקבלת אישורים אלו. מאחר
29 וממילא מצאתי שיש לדחות את התביעה לגופה, לא מצאתי מקום לתרויב בטענה זו.
- 30 נקודת המוצא כבידור טענות הצדדים הינה החלכת שלפיה זכותו של נהנה במסגרת יחסי
31 נאמנות, גוברת על זכויות נושא הנאמן, שהטיל עיקול על הנכס שנרכש בנאמנות.
32 בהתאם לסעיף 1 בחוק הנאמנות, חתשלי"ט-1979, "נאמנות היא זיקה לנכס שעל פיה חייב הנאמן
33 לחזיק או לפעול לטובת נהנה או למטרה אחרת". לפיכך, כאשר מחזיק נאמן נכס מנכסי
34 הנאמנות, הרי שהוא מחזיק בהם עבור הנהנה ולטובת הנהנה. הנכס המוחזק איננו חלק מנכסי
35 הנאמן ונשים של הנאמן אינם ראים "לרדת" על נכסים שכאלו לצורך פירעון חובות הנאמן.
36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12324-01-12 יהודאי(חסוי) נ' עיריית הרצליה

- 1 "זכותו של המעקל מכוח חוב" היצונית של הנאמן, אינה בת-תחרות לזכות הקיימת לנהנה
 2 מנכסי הנאמנות. כאמור, הנאמנות נוצרה עבורו. תוצאה לפיה זכותו של המעקל בשל חוב
 3 היצוני של הנאמן תגבר על הנחות, מחטיאת את מסרת מוסד הנאמנות. "נע"א 5955/09
 4 כונס הנכסים נ' מרשה טאובר טוב [פורסם בנבו] 19.7.2011, פסקה 9 כפסק הדין)
 5 החל ביום 2.9.01 ועד ליום 7.1.07 היה החייב אפוטרופוס של התובע וממילא שבמעמדו זה היה
 6 מחויב לפעול כנכסי התובע אך ורק לטובת התובע. ככל שיוכח כי החייב החזיק בנכס שהוא
 7 למעשה בבעלות התובע, לא יוכלו נושי החייב להיפרע באמצעותו על חובות החייב. ככל שיוכח כי
 8 הכספים אשר עיקלה הנתבעת והפטרה מחשבון החייב הינם למעשה כספים שהחזיק החייב
 9 בנאמנות עבור התובע, לא תוכל הנתבעת להיפרע על חובות אלו באמצעותם ויהיה עליה להשיבם.
 10 אם כך, השאלה אשר יש לברר היא באם עלה בידי התובע להוכיח שהכספים שתפסח הנתבעת
 11 הינה כספים של התובע אותם החזיק החייב בנאמנות עבורו. הנה אשר התברר בעניין זה:
 12 א. הובחר כי הכספים הועברו לחשבון החייב ביום 1.2.07 כשני שיקים בנקאיים שנמשכו
 13 מחשבון התובע ביום 30.1.07 וביום 31.1.07. מאידך, לא הוצגה כל ראיה ולא ניתן כל
 14 חסבר באשר למקורם של כספים אלו. הנטל להוכיח כי מדובר בכספים של התובע רכץ
 15 לפתחו של התובע והיעדר חסבר באשר למקור הכספים איננו מתיישב עם הובח א.
 16 ב. בכתב התביעה נטען כי התובע הינו חסוי המרותק לכסא גלגלים ומתגורר במוסד סיעודי
 17 (סעיף 2 בכתב התביעה). לכתב התביעה מצורף אישור האגף לשיקום נכים המעיד על
 18 העברת תגמול חדשי של כ- 2,400 ₪. טענות אלו אך מעצימות את סימני השאלה ביחס
 19 למקור הכספים והבעלות בהם, שכן כלל לא ברור כיצד עלה בידי התובע במצבו זה לצבור
 20 כאלו סכומים.
 21 ג. בדיון שהתקיים ביום 7.11.12 נחקר אלברט ונשאל לגבי מקור הכספים נשוא התביעה וכך
 22 העיד:
 23 "במשך שנים החסוי הוא היה נכה צה"ל והוא עבד, גם קיבל לפני שמוניתי
 24 לאפוטרופוס, ב 2002 בערך, הוא היה מקבל את הגמלה של הנכות וגם היה עובד
 25 מטעם המשקם, מטעם משרד הביטחון בחברה שמשקמים נכי צה"ל. במשך
 26 השנים הוא חסד רק בבנק מזרחי מהכסף הזה של הבנק אני לא ידעתי. מה שיש
 27 לו את הכספים זה שהוא כל פעם חוסד. כאשר נודע לי המקרה אני לא ידעתי
 28 בכלל על החשבון כי דוד לא היה בהתחלה, לאורך כל השנים, הוא לא היה בסדר
 29 כי הוא סבל כתוצאה מהמסגרת הצבאית מנכות"
 30 משמע, לפי הטענה כל הכספים שקבל התובע במהלך השנים הופקדו בחשבון בבנק
 31 המזרחי. ואם כך, כלל לא ניתן להבין כיצד יצבור התובע כספים נוספים בחשבון התובע,
 32 החשבון נשוא התביעה.
 33 לעניין זה יצוין כי בסיכומי התובע נטען, לראשונה, שהתובע וזעביר כספים בין החשבונות
 34 (סעיפים 6 ו-7 בכתב התביעה). טענה זו לא נטענה כלל בכתב התביעה ולכן יש להתעלם
 35 ממנה. טענה זו אף נטענה באופן סתמי וללא תימוכין בראיות שצורפו לתביעה. טענה זו
 36 אף איננה מתיישבת עם עדות אלברט כאמור, אף לא עם הרישום בתדפיס חשבון התובע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-01-12324 יהודאי(חסוי) נ' עיריית הרצליה

- 1 שצורף לכתב התביעה ומעיד כי נפתח ביום 14.7.00 כאשר כלל לא ניתן לחבין מדוע וקוק
2 היה התובע לחשבון הנוסף ומדוע פתח החייב חשבון זה כשאינו אפוסטרופוס כלל.
- 3 ד. "החשוד המייד" בכל הנוגע לכספים אלו הינו החייב עצמו. אותו חייב שלמי הנטען
4 למעשה מעל בתפקידו כאפוסטרופוס, ניהל חשבון בנק על שם התובע בלא ידיעת
5 האפוסטרופוסים הנטפים, העביר כספים מהחשבון לאחר שבוטל מינויו כאפוסטרופוס ולא
6 דיווח דבר עד שכספים אלו עוקלו. והנה דווקא החייב איננו צד לחליך זה. הוא לא נתבע
7 ולא נדרש ממנו דבר. התובע אף מייחס לחייב פעולות "בתום לב" (סעיף 21 בכתב
8 התביעה). חתייחסות זו לחייב מציבה בסימן שאלה גדול את מניעי התובע בחגשת תביעה
9 זו ואף מטיל ספק באשר לתום הלב של התובע והאפוסטרופוס הפועל בשמו.
- 10 ה. הכספים להם טוען התובע הועברו לחשבון החייב ביום 1.2.07. עיקול כספים מחשבון
11 החייב על ידי הנתבעת בוצע מיום 10.1.09, דהיינו כשנתיים לאחר מכן. גם אם אניח
12 שהכספים שחועברו ב- 2007 היו כספי התובע, שומה היה על התובע להראות שהכספים
13 שנתפסו היו אותם כספים שנלקחו. לכתב התביעה צורפו תדפיסי חשבון החייב לשנים
14 2007 – 2009. בתדפיסים אלו נראית ההפקדה של 170,000 ₪ ביום 1.2.07, ביצוע פעולות
15 שונות של פקדון ורכישת ניירות ערך ופעולות שוטפות, משיכת סך של 107,202.53 ₪ בשיק
16 בנקאי ביום 17.3.09 ומשיכה במזומן של 97,000 ₪ ביום 14.5.09.
17 בהנחה שפעולת החיוב בסך של 107,202.53 ₪ מתייחסת לעיקול חעברת הכספים לתיקי
18 החוצלי"פ, לא ברור היכן באח לכדי ביטוי פעולת העיקול של יתרת הכספים הנטענים ועד
19 לסך של 135,619.78 ₪.
20 ואם טוען התובע שחסך של 97,000 ₪ נמשך והועבר לתובע, לא ברור מדוע נמשך במזומן
21 ולא ברור מדוע אין תדפיס המראה שסכום זה הועבר לתובע ולא, למשל, לחשבון אחר של
22 החייב.
- 23 ג. לא ברור ולא ניתן להבין מדוע לא הוצגה גרסה מפורטת של החייב עצמו באשר
24 להשתלשלות האירועים.
- 25 ז. כאשר נטען, כאמור בתצחיר אלברט שצורף לכתב ההגנה, כי החייב העביר לתובע 97,000
26 ₪ ביום 14.5.09 וסכום נוסף של 49,551 ₪ נותר בתיק החוצלי"פ לאחר סגירתו, תרי לכל
27 הפחות היה על התובע להפחית סכומים אלו מסכום תחוב שהוא מייחס לחייב ולתובע רק
28 את ההפרש. התובע לא עושה כן, לא מתייחס כלל לטענה ולא מסביר כיצד באים כספים
29 אלו בתחשיבו.
- 30 15. בבחינת הראיות שהוצגו, ודאי שתובע לא הוכיח במידה הנדרשת במשפט אזרחי כי הכספים
31 שעוקלו הינם כספיו שלו.
32 למעשה, נראה שיש ספק רב אם הכספים אשר עיקלה ותפסח הנתבעת הינם בכלל כספי התובע
33 וסבירח יותר חמסקנה שמדובר בכספים של החייב עצמו, כספים שנשמרו בחשבון שפתח החייב
34 כשנת 2000 על שם התובע והועבר לחשבון החייב כאשר בוטל המינוי שלו כאפוסטרופוס ובכלל
35 שמשו את החייב. נראה שתביעה זו לא בתום לב הוגשה אלא בניסיון למנוע מחנתבעת להיפרע על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-01-12324 יהודאי(חסוי) נ' עיריית הרצליה

- 1 חובות החייב וכדיעת שזולת כספים אלו שנתפסו בתום הליכי הוצליף ממוטכים לא תוכל
- 2 הנתבעת להיפרע מהחייב.
- 3
- 4 לא מצאתי ממש ביתר טענות הצדדים. 16.
- 5 אשר על כן אני דוחה את התביעה. 17.
- 6 בהתחשב בכך שנראה כי לא בתום לב חוגשה התביעה ובכך שזח החלק השני שמנוחל כנגד
- 7 הנתבעת, יישא התובע בהוצאות הנתבעת בסך של 15,000 ₪.
- 8 ניתן היום, כ"ה אב תשע"ג, 01 אוגוסט 2013, בהעדר הצדדים.

רון אילן, שופט

- 9
- 10
- 11
- 12
- 13